

til at udtale en Tak til det ærede Udvalg for det dygtige og store Arbejde, det har nedlagt i Betænkningen og i selve Lovforslaget, men for mit personlige Vedkommende ganske særlig, fordi det ærede Udvalg har indbragt dette Lovforslag, der nu foreligger til Behandling. Jeg har følt Frang til at bringe denne Tak og har fundet Anledning dertil ved de Ord, hvormed den højtærede Minister indledede sit Foredrag i Dag, idet han der mindede om, at jeg ved Sagens første Behandling tillod mig at opfordre den højtærede Minister til, hvis det paa Grund af Mangel paa Tid og forskellige andre Ting skulde vise sig umuligt at bringe det store Lovforslag igennem, at tage under Overvejelse ved et midlertidigt Lovforslag dels at fjerne de store Ulemper, som vi lide under ved Selskaber, som, efter den højtærede Ministers Udtalelser ved Sagens første Behandling, er aldeles utilsadelig, usolide og slette, dels søge at forhindre Fremkomsten herefter af Selskaber af samme Art. Den højtærede Minister gav jo allerede den Gang en vis Udsigt til, at saadant muligt kunde ske, idet han dog fremhævede, ligesom han i Dag har gentaget det, de store Vanskeligheder, der vare ved i en kort Lov at bringe et saadant Lovemne til en virkelig god Afslutning. Jeg skal ikke indlade mig paa Enkeltheder i denne Lov, især vil det, naar henses til den Ordfører, dette Lovforslag har, være unødvendigt. Der er kun et eneste Punkt, der droges frem af den højtærede Minister, om det dog ikke vilde være maaske vel haardt over for de smaa Selskaber at forlange et saa stort Depositum, som der forlanges her i Lovforslaget, og den meget ærede Ordfører bemærkede hertil, at det kunde vel ikke nægtes, at der kunde foreligge Tilfælde, hvor et Selskab, selv et Selskab, der havde et større Omfang og havde ret store Forretninger, kunde have vanskeligt ved at stille et Depositum paa 100,000 Kr. Men nu vil jeg dog sige: Hvorledes staar det sig saa med et Selskab, hvis det er et Selskab, der har tegnet Forsikringer til flere Millioner Kr. og altsaa hæfter over for de forsikrede med dette Beløb, naar det ikke en Gang nyder en saadan Kredit, at det kan skaffe sig, om end blot ved Laan hos en Bank, 100,000 Kr.? Er et saadant Selskab, det vil jeg gerne spørge den ærede Minister og den ærede Ordfører om, ikke kommet til det Punkt, at man bør forbyde det at gaa videre ad den Bane. Jeg vilde paa dette vigtige Punkt dog gerne tillade mig at bringe en Lægmands Opfattelse frem.

Oct. Hansen: De Betæneligheder, som den højtærede Minister fremhævede, ere vistnok af den Beskaffenhed, at Ændringerne maatte kunne føjes ind i Loven med meget kort Overvejelse, med Undtagelse af den første, nemlig at Indenrigsministeren skulde kunne give Dispensation for Deponeringen af de 100,000 Kr. eller reducere dette Beløb. Man frygter for, at hvis man fastholder Deponeringen af 100,000 Kr., vilde der være adskillige mindre skønt hæderlige Selskaber, som mulig bestaa nu, men som ville blive væsentlig generede. Jeg vil dertil bemærke, at det her forlanges, disse 100,000 Kr., er jo i Virkeligheden ikke mere end det, vi forlange ved den saakaldte store Lov, baade efter Regeringens og Udvalgets Forslag. Der forlange vi jo, at intet Aktieselskab maa drive Livsforsikringsvirksomhed, som ikke har en Kapital af mindst 500,000 Kr., hvoraf mindst 100,000 er indbetalt. Det er altsaa med Hensyn til Aktieselskaber. Med Hensyn til gensidige Selskaber forlange man, der skal deponeres 50,000 Kr. til Forsikringsfondet. Nu er der i Lovens § 3 foreslaaet en Bestemmelse, hvorefter Indenrigsministeren har Ret til at fritage saadanne Selskaber derfor, der ikke drive det som Forretning, og det vil i Almindelighed netop være disse mindre Selskaber. Naar et Selskab driver Livsforsikringsvirksomhed som Forretning, kan det ikke drive det, naar det ikke raader over en betydelig Kapital, i alt Fald en Kapital af 100,000 Kr., og kunne vi stille en saadan Fordring, naar vi skulle vedtage den endelige Lov, kunne vi ogsaa gøre det, naar vi skulle vedtage den foreløbige Lov. Men ligesom jeg sagde om den anden Lov, at det ikke var nogen færdig Lov, tør jeg maaske ogsaa sige om dette Lovforslag, at det ikke kan siges at være et færdigt Lovarbejde. Der er en Del, der skal overvejes, men det kan vist gøres hurtigt, især naar den højtærede Minister vil tilsige sin Assistance i saa Henseende. Jeg vil dog henstille til den ærede Ordførers Overvejelse, om det ikke skulde være nødvendigt at nedsætte et Udvalg til at forhandle om denne Sag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (P. G. C. Jensen): Jeg ønsker blot at svare det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg) paa et Spørgsmaal, han gjorde med Hensyn til store Selskaber, der havde tegnet Forsikringer paa mange Mill. Kr.; om det der ikke vilde være rimeligt at forlange, at saadanne Selskaber